

Tặng Nguyễn thành Út.

Phong nhã hào hoa rạng bên đời
Hiềm vì con tạo trở trêu thôi
Huy hào tán vụ lời hoa đẹp
Viện bút thành văn nét gấm tươi
Non nước đua tranh cò thắng bại
Quan hà say tỉnh chén đầy vơi
Hao mòn thân thể còn ôm hận
Thời cuộc tang thương khóc lỡ cười.

Nguyễn thành Tâm

Cuộc Hội Ngộ Màu Xanh

Bon chúng tôi đã không còn trẻ nữa
Bụi thời gian tô chút trắng mái đầu
Bao năm qua rồi giờ gặp lại nơi đây
Cuộc hội ngộ sao mà lạ nhỉ ??
Chuyện nắng chuyện mưa ai thềm để ý.
Chuyện chúng tôi, chuyện thi cử lớp trường
Thêm một bớt hai chuyện thời trẻ dại
Chuyện trò mãi trắng lên cao nào có biết
Má hây vàng trắng tỏa sáng một màu xanh.
Oi màu xanh biên biếc mộng mênh
Màu xanh của tin yêu sức sống
Bọn chúng tôi ngỡ chừng như đang mộng
Mộng màu xanh, mộng hội ngộ màu xanh.

Đặng trung Tam.

Những Con Đường Ta Qua

Có những cuộc hành trình đơn côi
Tôi đã đi từ Nam chí Bắc
Từ Cà Mau đến Trường Sơn cao ngất
Huế, Hạ Long, Sa Pa e ấp nụ cười...

Có những cuộc hành trình song đôi
Chẳng phải Sài Gòn đèn hoa rực rỡ
Chẳng phải Tây Đô một thời để nhớ
Mà quê ta sông núi tuyệt vời

Buổi chiều nắng chéch bên đồi
Núi Sam vẫy tay mời gọi
Ta thả một vòng quanh phố núi
Khách nhàn du xe cộ dập diu

Hai bên đường gió thổi xiêu xiêu
Núi Két Nhà Bàng thơm thơm mít chín
Vườn xoài, vườn ổi, vườn đào... nối tiếp
Ta hít căng không khí quê nhà

Núi Cẩm, núi Dài trập trùng xa xa
Bánh canh Vĩnh Trung đậm đà, nóng hổi
Rừng trà Trà Sư một lần đi tới
Non nước hữu tình có phải không em?

Ngồi sau dựa lưng anh thật ấm thật êm
Gió bụi trần gian không làm em ngăn cách
Ta nhìn thẳng con đường tình nhiều thử thách
Và đi vào xứ sở của yêu thương...

QUÁCH TÍNH

